

רע"פ 7013/22 - סאמי סייד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7013/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: סאמי סייד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 37624-07-22 מיום 28.9.2022 שניתן על ידי השופט העמית י' צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית י' צלקובניק) ב-עפ"ת 37624-07-22 מיום 28.9.2022 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופט ש' שפר) ב-פ"ל 7856-03-21 מיום 16.6.2022.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו ב-8 כתבי אישום שיוחסו לו כפי שיפורטו להלן. לפי כתב האישום הראשון המבקש נהג ברכב פרטי ביום 24.3.2021, ביודעו כי ביום 23.2.2021 רישונו נפסל לתקופה של 30 יום והוא לא הפקיד את רישיון הנהיגה. באותן נסיבות, המבקש השתמש בטלפון הנייד שלו שלא באמצעות דיבורית, לא חגר חגורת בטיחות ונהג ללא כיסוי ביטוחי.

לפי כתב האישום השני, ביום 8.3.2021 המבקש נהג ברכב פרטי על אף שרישונו נפסל ביום 23.2.2021; לפי כתב האישום השלישי, ביום 23.2.2021 המבקש נהג ברכב פרטי במהירות של 166 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת היא 110 קמ"ש; לפי כתב האישום הרביעי, ביום 10.2.2021 המבקש נהג ברכב פרטי, למרות שהודע לו כי ביום 17.1.2021 ניתנה לרכב הודעת איסור שימוש.

עמוד 1

לפי כתב האישום החמישי, ביום 7.12.2020 המבקש נהג ברכב והשתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה; לפי כתב האישום השישי, ביום 11.11.2020 המבקש נהג ברכב והשתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה; לפי כתב האישום השביעי, ביום 26.4.2020 המבקש נהג ברכב משא פתוח על אף שרישיונו נפסל ביום 25.3.2020; לפי כתב האישום השמיני, ביום 25.3.2020 המבקש נהג ברכב פרטי במהירות של 161 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת היא 110 קמ"ש.

בגין שמונת כתבי האישום דלעיל, המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירת נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה) (שלוש עבירות); נהיגה במהירות העולה על המותר לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה) (שתי עבירות); נהיגה ברכב שנאסר לשימוש לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (עבירה אחת); שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה (שלוש עבירות); נהיגה ללא חגורת בטיחות לפי תקנה 83א(ב) לתקנות התעבורה (עבירה אחת); נהיגה ללא ביטוח תקף לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 (עבירה אחת).

3. בגזר הדין, בית המשפט לתעבורה ציין כי המבקש פגע במעשיו בערכים המוגנים, בין היתר, של כיבוד שלטון החוק, שמירת הסדר הציבורי והגנה על שלום הציבור ובטחונו. בית המשפט הוסיף ונתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת; לכך שהמבקש ביצע את העבירות על דעת עצמו; ולעובדה שחרף הסיכון שיצר במעשיו, האירועים הסתיימו ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

בהינתן האמור, ומאחר שמדובר בעבירות שונות שבוצעו במועדים שונים, בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים הכוללים עבירה של נהיגה בזמן פסילה נע בין מאסר מותנה ועד 13 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים ועד 5 שנים לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים הכוללים עבירת מהירות נע בין פסילה מותנית וקנס ועד פסילה בפועל למשך 3 חודשים לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגת רכב אשר ניתנה עליו הודעת אי שימוש נע בין 3 ל-6 חודשי פסילה בפועל לצד ענישה נלווית. כמו כן, מתחם העונש ההולם לעבירות של שימוש אסור בטלפון ואי חגירת חגורה נע בין קנס עד פסילה בפועל למשך 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס.

4. בגזירת עונש כולל למעשי המבקש בגדרי המתחם, בית המשפט לתעבורה שקל לזכותו את הודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, בכללן, מצוקה כלכלית הפוקדת את משפחתו המורחבת והשימוש של המבקש ברישיון נהיגה לצרכי פרנסתו. מנגד, זקף לחובתו את עברו הפלילי, ובפרט עברו התעבורתי המכביד - 46 הרשעות קודמות, ואת העובדה כי העבירות מושא הליך זה בוצעו בסמיכות זמנים ובכך יש ללמד על זלזול עמוק בשלטון החוק.

אשר על כן, בית המשפט לתעבורה גזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסלות, למשך 3 שנים; 3 שנים פסילת רישיון בפועל, למעט נהיגת הנאשם על טרקטור לצרכי עבודתו בלבד, בשעות עבודתו ובשטח עבודה בלבד; 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 3 שנים; וקנס בסך 6,000 ש"ח.

5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על גזר דינו בעודו מדגיש כי "בפנינו עברין תנועה סדרתי" נוכח ריבוי עבירות התעבורה המלמדות על זלזול מצדו בגורמי האכיפה ובשלומם של משתמשי דרך אחרים. בהתייחס לטענות המבקש כי לא הבין מהי תקופת הפסילה שחלה עליו, וכן שהיה על התביעה המטרתית להאשימו בסמוך לעבירה הראשונה וכך היו נמנעות יתר העבירות, נקבע כי טענות אלו מלמדות, בין היתר, שהמבקש לא הפנים את חומרת מעשיו.

לבסוף, צוין כי בית המשפט לתעבורה התחשב כראוי בנסיבותיו האישיות של המבקש. בהתאם, חרף חומרת העבירות, הסתפק בגזירת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ואף החריג מפסילת רישיון הנהיגה שלו את נהיגתו בטרקטור לצרכי עבודתו.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בית המשפט לתעבורה שגה והחמיר בגזר דינו יתר על המידה. זאת, בין היתר, נוכח העובדה כי נהג בזמן פסילה בשל "טעות" מצדו, משסבר כי חלפו ימי פסילת רישיונו; בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות ובכללן צרכי פרנסתו; ומאחר שעונשו היה קל יותר אילו היו מוגשים נגדו כתבי אישום נפרדים בשל עבירותיו. עוד נטען כי חרף נהלי המשטרה ופסיקת בית משפט זה, המבקש לא נחקר לאחר שביצע את העבירה הראשונה של נהיגה בזמן פסילה, ולשיטתו "לו היה נחקר בגינו המבקש ולו היה מועמד לדין עוד בזמנו, ייתכן ולא היינו מגיעים למצב אליו הגענו היום".

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 6205/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.10.2022)). כמו כן, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה בנסיבות דומות (רע"פ 5792/22 בנימין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.9.2022)).

הבקשה שלפניי נטועה כל כולה בעניינו הפרטי של המבקש. היא אינה מקימה חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי המגלה עילה להתערבות בית משפט זה.

8. לא אחת ציינתי את חומרתן של עבירות התעבורה, ואת הצורך בענישה הולמת ומרתיעה אשר תבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים (רע"פ 325/22 סוליקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.1.2022)). בפרט, עבירת הנהיגה בזמן פסילה מבטאת התרסה של העברין כלפי רשויות החוק וגורמי האכיפה, ומהווה סכנה של ממש לשלום הציבור ולמשתמשי הדרך (רע"פ 861/22 בניאמינסון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.2.2022)).

9. המבקש הורשע על פי הודאתו ב-8 כתבי אישום המונים עבירות תעבורה שונות, ביניהן בולטות בחומרתן

עבירות נהיגה בזמן פסילה, אשר ביחס אליהן ניכר ממעשי המבקש זלזול עמוק ברשויות החוק ובחיי אדם עת בסמיכות זמנים של ממש נהג ברכב פעם אחר פעם חרף פסילת רישיונו. כך גם יתר עבירות התעבורה שביצע המבקש לצד עברו התעבורתי המכביד המונה לא פחות מ-46 הרשעות, מלמדים על תפיסה לקויה של ההתנהגות וההתנהלות הראויה בכבישי ישראל, בעוד שמעשיו היו עלולים לגרום בנקל לפגיעה ברכוש או בנפש. גם לאחר שנתפס, פעם אחר פעם, לא נמנע מלהמשיך ולעבור עבירות תעבורה. את האשמה על כך, הוא מבקש להטיל באופן תמוה דווקא על הרשויות.

בהינתן האמור, ברי כי אין מקום להתערב לקולה בעונש אשר נגזר על המבקש, לא כל שכן "בגלגול שלישי". העונש שבית המשפט לתעבורה גזר על המבקש מתחשב כראוי ואף יתר על המידה, בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות לקולה. בפרט, משבית המשפט סייג את תחולת פסילת רישיון הנהיגה כך שתותר נהיגתו בטרקטור לצרכי עבודתו.

10. הבקשה אפוא נדחית.

ניתנה היום, ב' בחשון התשפ"ג (27.10.2022).

ש ו פ ט